ชื่อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์หาปริมาณของสารหนูรวมในตัวอย่างดินและพืชจากตำบล

ร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิธีใฮครายเจนเนอเรชันอะตอม

มิกแอบซอบชันสเปกโตรเมตรี

ผู้เขียน นายศักดิ์ดา กุ้มหรั่ง

สาขาวิชา เคมีวิเคราะห์

ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้คือการวิเคราะห์หาปริมาณของสารหนูในตัวอย่าง คินและพืชในพื้นที่ศึกษา 8 หมู่บ้าน จากตำบลร่อนพิบูลย์ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยใช้เทคนิค ใฮดราย เจนแนอเรชั่นอะตอมมิกแอบซอบชันสเปกโตรเมตรี โดยวิเคราะห์ตัวอย่างหลังจากผ่านการ ย่อยโดย วิธีย่อยด้วยกรดในตริกและเปอร์คลริกเข้มข้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้มีตัวอย่างคินจำนวน 40 ตัวอย่างและตัวอย่างพืช จำนวน121 ตัวอย่าง โดยตัวอย่างจาก หมู่บ้านที่ 1, 2, 8, 9, 11, 12, 13 และ 14 ค่าความเข้มข้นสูงสุดของสารหนูจากตัวอย่างคินพบที่ บ้านเลขที่ 394/1 หมู่ 13 และพบค่า ค่าความเข้มข้นของสารหนูในดินมีอยู่ 3.8 - 491 มิลิกรัม / กิโลกรัม ในพื้นที่ความเสี่ยงสูง และ 0.6-26.8 มิลิกรัม / กิโลกรัม ในพื้นที่ความเสี่ยงสูง

สำหรับตัวอย่างพืช จำนวน 121 ตัวอย่างได้ทำการเก็บมาจาก บริเวณเดียวกับตัว อย่างดินที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งพบค่าความเข้มข้นของสารหนูในช่วง ตรวจวัดไม่พบ-7.4 ใมโครกรัม / กรัม และพบค่าความเข้มข้นสูงสุดของสารหนูในตัวอย่างใบโหระพา ค่าของสารหนูในพืชจากส่วนของลำต้นใต้ดิน ในตัวอย่างข่า พบในช่วง ตรวจวัดไม่พบ - 0.26 ไมโครกรัม/กรัม และในตัวอย่างขมิ้นพบในช่วง 1.1 - 2.0 ไมโครกรัม/กรัม สำหรับค่าความเข้มข้นของสารหนูในพืชจากส่วนของผล พบค่าความเข้มข้นของสารหนูในช่วง ตรวจวัดไม่พบ - 1.0 ไมโครกรัม / กรัมในตัวอย่างมะละกอ ช่วงตรวจวัดไม่พบ - 0.5 ไมโครกรัม / กรัมในตัวอย่างฝรั่ง และช่วงตรวจวัดไม่พบในตัวอย่างหมาก, กล้วยและพริก ค่าความเข้มข้นของสารหนูจากพืชในส่วนใบ พบในช่วงตรวจวัดไม่พบ - 4.5 ไมโครกรัม / กรัม ในตัวอย่างใบกระเพราและ 1.8 - 7.4 ในตัวอย่างใบโหระพา, ตรวจวัดไม่พบ-1.0 ไมโครกรัม / กรัม ในตัวอย่างเล็บครุฑ, ตรวจวัดไม่พบ-1.0 ไมโครกรัม / กรัม ในตัวอย่างตะไคร้, 1.0-2.3 ไมโครกรัม / กรัม ในตัวอย่างผักบุ้ง และ 0.2-0.3 ไมโครกรัม / กรัม ในตัวอย่างใบมะกรุด

ขีดจำกัดการตรวจวัดของเครื่องมือเท่ากับ 3.6 ใมโครกรัม /ถิตร (Perkin Elmer Model 5000) และ 0.1 ใมโครกรัม /ถิตร (AAnalyst 800- FIAS 100) ค่าความเที่ยงตรงของวิธีการ วิเคราะห์ได้ตรวจสอบโดยการวิเคราะห์ Certified Reference Material PACS-2 พบว่าไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 90 เปอร์เซ็นต์) ค่าความแม่นยำของการ วิเคราะห์ในตัวอย่างคินพบที่ 9 % (RSD) และ ในตัวอย่างพืชพบที่ 8 % (RSD) โดยไม่พบปัญหาจาก ตัวรบกวนเมื่อทำการตรวจสอบโดยใช้วิธีการทาง Standard Addition Method

และเมื่อนำผลจากการวิเคราะห์ครั้งนี้มาทำการประเมินหาค่าของความเสี่ยงของ ประชาชนที่บริโภคพืชที่ปลูกภายในบริเวณพื้นที่ศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ที่ 13 จะมี ความเสี่ยงสูงที่สุดต่อการเป็นมะเร็งจากการบริโภคพืชผักมีจำนวนทั้งสิ้น 0.5 % และรองลงมาได้แก่ หมู่ที่ 1 (0.35 %), 9 (0.33 %), 2 (0.17 %), 14 (0.12 %), 8(0.1%) และ 11 (0 %) ของประชากรที่ อาศัยในแต่ละหมู่บ้าน Thesis Title Analysis of Total Arsenic in Soil and Edible Plant Samples

from Ronphibun Sub-district, Nakorn Si Thammarat Province

by Hydride Generation Atomic Absorption

Spectrophotometry

Author Mr. Sakda Khoomrung

Major Program Analytical Chemistry

Academic Year 2005

ABSTRACT

The objective of this study was focused on determining the amounts of arsenic in soil and edible plant samples collected at the same location from 8 villages in the Ronphibun Sub-district of Nakorn Si Thammarat. The analysis for arsenic was performed using the FI-HG-AAS technique after extraction by the hot plate method. Forty soil samples from Village No. 1, 2, 8, 9, 11, 12, 13 and 14 and the thirteen species (121 samples) of edible plants grown in the contaminated areas were analyzed. The highest concentration of arsenic found in soil was collected from Village No. 13, M₁₃B_{394/1}, which is a high risk area. In the high-risk areas, the concentration of arsenic ranged from 3.80 to 491 mg kg⁻¹, while in the low risk area they ranged from 0.60 to 26.8 mg kg⁻¹. The 121 edible plant samples were collected as same area in the soil samples and arsenic concentrations were found in the range of ND-7.40 µg g⁻¹. The highest contaminated was found in *Ocimum* sp. (Sweet Basil). Arsenic contaminations in root were from ND- 2.6 µg g⁻¹ in Alpinia sp. (Glanga) and for Curcuma longa. (Curcuma) from 1.1- 2.0 µg g⁻¹. The level of arsenic in fruits, for the Carica sp. (Papaya) and Psidium guajava (Guava) ranged from ND-1.0 µg g⁻¹ and ND-0.5 µg g⁻¹, respectively. In Arece sp. (Betel nut), Musa sp. (Banana) and Capcicum sp. (Chilli), they were less than the detection limit. Arsenic was detected in leaves from Ocimum sanctum Linn (Holy basil), Ocimum sp. (Sweet Basil), Polyscias sp. (Polyscias leaves), Cymbopogon sp. (Lemon grass), Ipomoea sp. (Water morning Glory) and Citrus sp. (Citrus leaves) values ranged from ND- 4.5, 1.8-7.4, ND-1.0, ND-1.0, 1.0-2.3 and 0.2-0.3 $\mu g g^{-1}$, respectively.

The limits of detection were 3.6 µg L⁻¹ and 0.1 µg L⁻¹ for the Perkin Elmer Model 5000 and FIAS 100-AAnalyst 800 instruments, respectively. The accuracy was checked by used Certified Reference Material (CRM) PACS-2 obtained from the National Research Council of Canada. No significant differences were found when values were compared using the t-test with a certainly of a 90% confidence level. The variation observed between 10 separate measurements of the same samples were 9% (RSD) for soil and 8% RSD for plant samples. No errors caused by the matrix were detected when standard amounts of arsenic were added to either the soil or plant samples.

The result of the risk assessment studies of the person who consumes the plants that grown in this area showed that the highest risk areas was at Village No. 13 (0.5 %) and then 1(0.35 %), 9 (0.33 %), 2 (0.17 %), 14 (0.12 %), 8 (0.1 %), 11 (0 %) when calculated from the population in each village.